

עפ"ת 13522/04/20 - עאדל אבו לבן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ת 13522-04-20

עאדל אבו לבן
ע"י ב"כ עו"ד נמיר אדלבי

המערער

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ארנון איתן) מיום 8.3.20 בת"ד

1483-08-18.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של גרימת נזק לאדם ולרכוש, הפקרה אחרי פגיעה ואי שמירת רווח בין רכב לרכב. המערער נדון למאסר בפועל למשך 11 חודשים, 42 חודשי פסילת רישיון נהיגה, 6 חודשי מאסר מותנה וקנס בסך 1,200 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 1.8.17 בשעה 15:00 לערך, נהג המערער במונית מסוג "מרצדס" בכביש 1 מכיוון מעלה אדומים לכיוון ירושלים. במהלך הנסיעה המתוארת פנה המערער לנתיב השמאלי בחוסר זהירות, תוך אי שמירת רווח כנדרש מכלי הרכב שנסע לפניו ופגע עם החזית הימנית של רכבו באחורי אופנוע שנסע בנתיב הנסיעה השמאלי. בשל עוצמת ההתנגשות נהדף רוכב האופנוע (להלן: "המתלונן"), נחת בשול הימני של הכביש, הוא איבד את הכרתו ונגרמו לו שבירים, חבלות ונכות בתחום האורטופדי והנירולוגי. כמו כן נגרם נזק לאופנוע. בסמוך לכך, ועל אף שהמערער ידע כי פגע במתלונן, המערער המשיך בנסיעה מבלי להגיש עזרה למתלונן או לקרוא לעזרה. רק בחלוף כחצי שעה מקרות התאונה, לאחר שהגיע לשכונת עיסאווייה ושוחח עם קרובי משפחתו, חזר המערער לזירת האירוע.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער או להקטינו. לטענתו, לא ניתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער ולשיקולים לקולה בעניינו. נטען, כי המערער עזב את מקום התאונה מבלי להגיש עזרה

עמוד 1

בשל חששו שיפגעו בו אם יסברו כי מדובר בפיגוע דריסה, ולא מתוך רצון להתחמק מאחריותו לתאונה. הוא נלחץ אך חזר למקום כחצי שעה לאחר מכן ביחד עם אחיו ומסר לשוטרים בשטח כי הוא המעורב בתאונה. עוד נטען, כי יש להתחשב במצבו הבריאותי - המערער עבר תאונת עבודה בשנת 2013 ונזקק לארבעה ניתוחים, האחרון שבהם היה בחודש דצמבר 2018. הוא נעזר רבות באשתו בתפקודו היומיומי וחי מקצבת נכות. שליחתו למאסר בפועל לתקופה ממושכת עלולה להחמיר את מצבו הבריאותי ולגרום לנזקים נוספים. בשל כך, ונוכח נכונותו של המערער להשתתף בקבוצה טיפולית, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן ופסילה, והסנגור עתר בהודעת הערעור לאמץ המלצה זו. בדיון הוברר כי לנוכח מצבו הבריאותי של המערער ספק אם יהא ביכולתו לבצע עבודות שירות ועל כן התבקש להורות על קיצור תקופת המאסר. נטען כי במקרים אחרים, אף חמורים יותר, הוטלו עונשים קלים יותר, לרבות בעבודות שירות. נסיבות האירוע אינן חמורות ולא גילו בריונות. המערער הודה בראשית ההליך שלא במסגרת הסדר טיעון ושירות המבחן המליץ על עבודות שירות. בנוסף הוצגו מסמכים רפואיים באשר למצבו הרפואי של המערער. בין היתר, כאמור, עבר מספר ניתוחים בגב והוא צפוי לעבור ניתוח נוסף, והמערער עבר צינתור לפני מספר שנים. וכן, משיקולי צדק, אפשר להקל בעונשו אף לצד כך שניתן לומר שלא נפלה שגגה בקביעת המתחם. הוסף עוד כי למערער הרשעה בהסעת שב"ח לפני 17 שנים, ושליחתו כיום למאסר בפועל, היא תוצאה לא הוגנת ולא רצויה. אם באותם מקרים, אליהם באה הפניה, הלכו לקראת אותם נאשמים - יש לעשות כן גם בעניינו של המערער שעניינו אינו שונה.

ב"כ המשיבה טען, כי אף המערער אינו טוען לטעות או לפגם בגזר הדין. החומרה במקרה זה נובעת דווקא מעבירת ההפקרה ויש להביא זאת בחשבון, כמו גם חזרתו של המערער לאחר כמחצית השעה. המתחם שנקבע ראוי, והמערער מבקש לסטות ממנו משיקולי בריאות. אולם שיקולים אלה, כמו יתר השיקולים, נלקחו בחשבון ואין מקום לסטות בגינם ממתחם העונש. וכן, תסקיר שירות המבחן מגלה אחריות פורמלית, מילולית. המערער אינו מתאים להליך טיפולי ומטשטש את המסוכנות בהתנהגותו. במקרים דומים הענישה אף חמורה יותר. למערער כשמונים הרשעות בענייני תעבורה, חלקן לאחר האירוע. כן באה הפניה להחלטות שיש בהן לתמוך בעונש שהוטל על המערער. אשר למצבו הרפואי של המערער - לא מדובר במצב כה קיצוני המצריך הימנעות ממאסר או קיצורו. לא מדובר במאסר הכרוך בסיכון חיי אדם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 41 שנים, נשוי ואב לחמישה ילדים, אינו עובד בשל מצבו הבריאותי. בשנת 2013 עבר תאונת עבודה ומאז הוא סובל מכאבים, נזקק לניתוחים ומתקשה לנהוג. בשנים האחרונות עבד כנהג מונית אך מאז הניתוח האחרון שעבר בסוף שנת 2018, חווה החמרה במצבו ואינו עובד כלל. נעזר רבות באשתו ומתקיים מקצבת נכות מביטוח לאומי. ברישומי הפלילי שתי הרשעות הכוללות עבירות נהיגה, וברישומי התעבורתי 88 עבירות תעבורה קודמות, שלוש מהן בוצעו לאחר התאונה הנוכחית. בהתייחסותו לכך בלטה גישה של טשטוש גבולות החוק, מזעור משמעות התנהלותו ואופן נהיגתו. שירות המבחן התרשם מקיומה של נטייה להתנהלות מסכנת בכביש תוך קושי להכיר בבעייתיות החוקית והמהותית בעבירות אלה. אשר לתאונה דנן, המערער לקח אחריות מילולית בלבד, אך הביע צער ביחס לפציעתו של המתלונן. המערער הביע נכונות להשתתף בקבוצה טיפולית. שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן לשנה, פסילת רישיון נהיגה

ופסילה מותנית.

דין

5. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, והתערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שניתנה מיד עם שובו למקום התאונה כחצי שעה לאחר שאירעה, והביאה לייעול ההליכים ולחיסכון בזמן שיפוטי, וכן הצער שהביע בנוגע לנזקים שנגרמו לנפגע כתוצאה מהתאונה. במכלול השיקולים יובא גם מצבו הרפואי של המערער. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע ועברו הרלוונטי. בית משפט קמא עמד על הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות וקבע כי מידת הפגיעה בערכים אלה הנה גבוהה. המערער הוא שגרם לתאונה שהובילה לפגיעות גוף קשות לנפגע ונמנע מלהגיש לו עזרה, למרות שידע היטב (כפי שקבע בית משפט קמא בהתאם לעדותו של אחיו) כי בנסיבות העניין הנפגע נחבל בצורה קשה. טענת הסנגור שלפיה יש להתחשב בכך שהמערער עזב את מקום התאונה בשל חשש שלו עקב המצב הביטחוני השורר באזור באותה עת, נדחתה עובדתית בבית משפט קמא לאחר שנסתרה מעדות אחיו של המערער. קיימת צפייה מנהג פוגע שיפגין יחס אנושי בסיסי כלפי האדם בו פגע, יסייע לו ויזעיק שירותי הצלה לאלתר, וודאי בנסיבות בהן הוא מודע לפגיעתו הקשה. כמו כן, בצד הודאתו במיוחס לו, מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער אינו לוקח אחריות על מעשיו, ומשכך לא נמצא מתאים להשתלב בהליכי טיפול המותאמים לנאשמים המעורבים בתאונות דרכים שבהן נחבלו מעורבים חבלות של ממש, ואין די בכך שהמערער שולב בטיפול שאינו מותאם לאירוע בו היה מעורב. לענין זה ישנה חשיבות רבה לעברו התעבורתי המכביד של המערער, הכולל 88 הרשעות תעבורה קודמות במגוון עבירות, שלוש מהן בוצעו לאחר התאונה דן ועניין מהירות, אור אדום ונהיגה משמאל לקו הפרדה, באופן המעיד על זלזול בוטה של המערער בשלטון החוק ועל אי ההכרה שלו בדפוסי נהיגה מסוכנת ועוברת חוק במשך שנים, כפי שהתרשם גם שירות המבחן, ומחזק מאוד את משקלו של אינטרס ההרתעה בעניינו של המערער. לפיכך, בנסיבות דן, העונשים שקבע בית משפט קמא אינם מגלים עילה להתערבותה של ערכאת הערעור.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 1/6/21 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"א, 21 אפריל 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער בעצמו וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד

עמוד 3